

תלמודו בידו

דף טו עמוד א

א] לבית שמאי, תקרת בית העשויה נסרים ברוחב ארבעה טפחים ואין עליה טיט, האם ניתן להכשירה לסוכה ?

ב] לבית הלל, מה הדין בתקרת הבית הנ"ל ?

ג] לר' יהודה בדעת בית הלל, מדוע בתקרת הבית הנ"ל אין משום גזירת תקרה ?

ד] נסרים משופים וחלקים הראויים לשימוש, האם מסככים בהם ומדוע ?

א] נסרים אלו פסולים לסכך משום: 1. תעשה ולא מן העשוי. 2. גזירת תקרה. רב: מתקן על ידי נטילת כל נסר שני, ובמקומו יתן סכך כשר וואף שנסרים פסולים לסכך, סובר רב שאין סכך פסול פוסל סוכה אלא בארבע אמות, ואפילו באמצעה.

שמואל [סובר שסכך פסול באמצע הסוכה פוסל בארבעה טפחים]: נוטל שני נסרים מאמצע הסוכה, ובמקומם מניח סכך כשר ויבנה יש שמונה טפחים של סכך, ושאר הנסרים נידונים כדופן עקומה.

ב] ר' מאיר: סוברים כבית שמאי, ותיקונו כנ"ל.

ר' יהודה: נסרים אלו פסולים רק משום תעשה ולא מן העשוי. ותקנתם: מנענע את כולם, או שנוטל כל נסר שני ונותן במקומו סכך כשר.

ג] רב: מעולם לא גזרו "גזירת תקרה", אפילו בנסרים רחבים ארבעה טפחים. שמואל: כאן לא גזרו, כיון שכבר היתה זו תקרת נסרים, ועתה בא לבטלה כדי שתהיה סכך, הרי מעשיו מוכיחים שיודע שתקרה פסולה משום תעשה ולא מן העשוי.

ד] ר' יוחנן: לר' יהודה מסככים בהם.

לר' מאיר אין מסככים בהם, ואפילו הם רחבים פחות מארבעה טפחים, ואינם מקבלים טומאה [כדין פשוטי כלי עץ], גזירה שמא יסכך בכלים.

רב: מסככים. ולא חששו שיסכך בכלים, כשם שלא גזרו לסכך בחצים זכרים אטו נקבות.